

ophæves en Gang til. Hvad kan der da gøres ved den saaledes døde og dræbte provisoriske Lov? Der kan og maa gøres ganske det Samme, som der gøres ved en hvilkenkom helst provisorisk Lov, der ikke mere er gyldig i det Dieblit, den forelægges, nemlig at den bliver Gjenstand for Thingets Beslutning: til Rigsretsanklage, hvis man vil, til nærmere Undersøgelse, til Overførelse til Statsrevisionen eller til politiske Handlinger af en eller anden Natur eller Art, men Gjenstand for Forkastelse kan den ikke blive. Derfor er det ogsaa fast Pragis her i Thinget, at provisoriske Love, som have ophørt at have Gyldighed i det Dieblit, de forelægges her i Thinget, henvises til Forretningsudvalget af den simple Grund, at de ikke kunne blive Gjenstand for ny Beslutning her i Thinget angaaende deres Bestaaen eller Ikke-Bestaaen, men udelukkende kunne gøres til Gjenstand for en Overveielse med Hensyn til mulig Foretagelse af politiske Strid af anden Natur, hvilken man finder det rigtigt at lade Forretningsudvalget foretage. Da der altsaa her fra Regjeringens Side er forelagt, og det bestrider jeg ikke, en forkastet provisorisk Lov, saa er det umuligt at forkaste den igjen; det Eneste, vi kunne gjøre, er at lade den gaa til Forretningsudvalget eller et andet Udvalg eller tage andre politiske Beslutninger, hvorigjennem man søger at ramme det, Regjeringen tidligere har gjort; men Forkastelse af Loven er en Umulighed.

Nu veed jeg nok, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgtreds (Berg) med stor Omhu har søgt at gjøre gjældende, at det ikke kunde nytte Noget at hævde den Stilling; Regjeringen havde jo sagt, at det var den provisoriske Lov, og efter Motiverne maatte man ogsaa betragte den saaledes. Men jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det er ganske stift mod, hvad det ærede Medlem, da han var Formand her i Thinget, bestemt hævdede. Da det ærede Medlem var Formand her i Thinget, hævdede han udtrykkelig med klare Ord ganske den samme Opfattelse, som jeg nu gjør gjældende. Han hævdede overordentlig bestemt, baade i sit Indledningsforedrag, overfor Ministeren og overfor de Medlemmer, der søgte at faae en anden Opfattelse gjort gjældende, at ved Folkethingets Forkastelse var den provisoriske Lov fuldstændig og retsgyldig forkastet og eksisterede ikke mere. Det kan det ærede Medlem sandelig ikke nu gaa fra, det ærede Medlem er selvsølgelig nødt til — det er jeg ogsaa vis paa, han vil — at blive staaende ved disse utvetydige Udtalelser i Folkethingstidenden for 1885—86;

Men det ærede Medlem vil ogsaa indbrømme, at han endnu i Efteraaret udtalte ganske det Samme. Jeg spurgte den Gang det ærede Medlem, om han opfattede den her foreliggende Lov som en provisorisk Lov eller ikke, og han svarede da ganske klart: Jeg opfatter den ikke som en provisorisk Lov. Nu har det ærede Medlem i Gaar sagt, at det er et Punkt, han ikke ønsker at indlade sig paa; det har ingen Interesse for ham i Diskussionen, hvad han den Gang sagde. Ja, det kan gjerne være, men det har virkelig Interesse for denne Sags Behandling at faae det staaet fast, hvad det ærede Medlem den Gang mente om den foreløbige Lov. Det har den allerstørste Interesse, og det foreligger saa klart og utvetydigt som muligt, idet det ærede Medlem med rene Ord har sagt: „Der foreligger ingen foreløbig Lov“, hvorved jeg altsaa antager, at det ærede Medlem mener, at der foreligger ingen bestaaende foreløbig Lov. Det siger det ærede Medlem ogsaa, at han har fastholdt i Dagsordenen, men naar han har det, hvordan er det da muligt at forkaste denne Lov, hvordan kan man fastholde Forkastelsen og Nødvendigheden af Forkastelsen af, hvad der slet ikke eksisterer, hvad der er dødt, dræbt, forkastet og ophævet? Det ærede Medlem siger: „Jeg siger derved navnlig til min Opfattelse af de foreløbige Love i Almindelighed, at overhovedet, naar de ere grundlovstridige i Realiteten, saa eksisterer der ikke nogen foreløbig Lov og har aldrig eksisteret nogen saadan“. Nei, det kan ikke være det ærede Medlems Mening, derom var der slet ikke Spørgsmaal. Spørgsmaalet var om Folkethingets Forkastelse havde medført det formelle Ophør af den foreløbige Lov, og om der eksisterede en formel foreløbig Lov, som det ærede Medlem som Formand selv havde anerkjendt, eksisterede formelt den Dag, Regjeringen forelagde den her i Thinget og lod Folkethinget behandle den, og derpaa har det ærede Medlem svaret Nei, dette Instrument, som han betegnede det, eksisterer som formel Lov, men ikke mere, men hvorledes er det saa muligt at forkaste den? Altsaa jeg kommer bestandig tilbage til det Samme, at det er aldeles umuligt at forstaa, hvorledes man enten ved en Dagsorden eller paa nogen anden Maade kan aflive, hvad der er dødt. Der maa altsaa foreligge en utvivlsom Misforstaaelse fra det ærede Medlems Side, naar han her bestandig taler om, at der her foreligger et Provisorium til Forkastelse, men det mener jeg derfor, vi maa have staaet fast, at vi ved Behandlingen og Bedømmelsen af den foreliggende midlertidige Lov kunne gaa ud fra,